

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 612

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 august 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 392 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 254 alin. (1) teza întâi prin raportare la dispozițiile art. 194 lit. e) tezele întâi și a cincea din Codul de procedură civilă	2-4
Decizia nr. 412 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (3), (4) și (6) din Codul de procedură civilă	4-5
Decizia nr. 519 din 7 iulie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4), art. 264, art. 304—307, art. 413 alin. (1), art. 478 alin. (2), art. 479 alin. (2), art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	6-8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
555. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții și amenajări la terenuri din cadrul unor imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Argeș, Mureș, Vrancea, Călărași, Tulcea și Dolj, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora, și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	9-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 392****din 28 mai 2015****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 254 alin. (1) teza întâi prin raportare la dispozițiile art. 194 lit. e) tezele întâi și a cincea din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 254 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lenuța Lăcătuș în Dosarul nr. 14.123/302/2013 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 776D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că, în jurisprudența sa, Curtea s-a mai pronunțat asupra textelor de lege criticate, invocând, în acest sens, Decizia nr. 18 din 21 ianuarie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 14.123/302/2013, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 254 alin. (1) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Lenuța Lăcătuș într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unor contravenții prin care autorul a solicitat, printre alte probe, și proba cu martori, fără a indica numele, prenumele și adresa martorilor. Prin rezoluția comunicată de instanță, autorului i s-a pus în vedere să indice datele anterior menționate și, pentru că acesta nu s-a conformat, instanța l-a decăzut din proba testimonială în temeiul art. 185 din Codul de procedură civilă, reținându-se că proba nu a fost propusă cu respectarea art. 254 alin. (1) și art. 194 lit. e) din Codul de procedură civilă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** formulate oral în fața instanței de judecată, autorul, prin apărător, a susținut că decăderea din probă pe motiv că aceasta nu a fost propusă prin cererea de chemare în judecată, în temeiul art. 254 alin. (1) din Codul de procedură civilă, este contrară dreptului la un proces echitabil, încălcând art. 21 referitor la accesul liber la justiție din Constituție și art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în esență, că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale și celei a Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul liber la justiție poate fi limitat sau condiționat atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului. Legiuitorul a condiționat valorificarea dreptului de exercitarea sa într-un anumit termen, pentru a instaura un climat de ordine indispensabil, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți, fără a aduce atingere accesului liber la justiție. Instituția decăderii se fundamentează pe însuși scopul termenelor de procedură, astfel că este destinată să garanteze celeritatea procedurii judiciare, să contribuie la apărarea intereselor legitime ale părților și să garanteze securitatea raporturilor juridice, fără a aduce atingere dreptului la un proces echitabil. Reglementarea termenului, în sensul de moment procesual, până la care se pot cere probele, are în vedere împiedicarea unei stări de perpetuă incertitudine cât privește raporturile procesuale dintre părți, afectând grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze. Cerințele privind formalitatea propunerii probelor instituite prin lege au ca scop atât informarea instanței, cât și a părții adverse cu privire la probele pe care reclamantul își întemeiază pretențiile, cu respectarea dreptului la apărare. Neindicarea numelui și prenumelui martorilor este de natură să afecteze dreptul la apărare al părâtului, deoarece acesta nu poate ști dacă martorii propuși de reclamant se află în vreunul din cazurile prevăzute de art. 315 alin. (1) din Codul de procedură civilă pentru a se opune audierii acestora, nu poate solicita martori în contraprobă, prin întâmpinare, nu poate pregăti în prealabil eventualele întrebări pe care să le adreseze martorilor și nici nu poate face apărări referitoare la sinceritatea acestora, în raport cu legătura în care se află cu părțile și de împrejurările în care martorii au luat cunoștință de faptele pentru dovedirea cărora au fost propuși.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat este constituțional, scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea sa fiind disciplinarea părților din proces și asigurarea dreptului la un proces echitabil, prin asigurarea echilibrului procesual al părților în litigiu. Instituirea obligativității propunerii probelor prin cererea de chemare în judecată de către reclamant sau prin întâmpinare de către părât sub sancțiunea decăderii se circumscrie domeniului de reglementare a competenței instanțelor și a procedurii de judecată, rezervat, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorului ordinar.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut de instanța care a sesizat Curtea Constituțională, îl constituie prevederile art. 254 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În realitate, din motivarea excepției, precum și din circumstanțele cauzei, Curtea reține că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 254 alin. (1) teza întâi prin raportare la dispozițiile art. 194 lit. e) tezele întâi și a cincea din Codul de procedură civilă. Codul de procedură civilă a fost republicat după data sesizării Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, fără ca textele de lege criticate să-și schimbe numerotarea. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 194 lit. e) tezele întâi și a cincea din Codul de procedură civilă: „*Cererea de chemare în judecată va cuprinde:(...)*

e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere. [...] Când se va cere dovada cu martori, se vor arăta numele, prenumele și adresa martorilor, dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a fiind aplicabile în mod corespunzător”;

— Art. 254 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă: „*Probele se propun, sub sancțiunea decăderii, de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, iar de către pârât prin întâmpinare, dacă legea nu dispune altfel [...].*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține că autorul excepției critică prevederile art. 254 alin. (1) din Codul de procedură civilă, apreciind că acestea aduc atingere art. 21 referitor la accesul liber la justiție din Constituție și art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ca urmare a faptului că în temeiul acestora a fost decăzut din proba cu martori pentru motivul că prin cererea de chemare în judecată nu a indicat numele, prenumele și adresa acestora. Din această perspectivă, Curtea reține că reclamantul este cel care declanșează procesul civil prin introducerea cererii de chemare în judecată. Odată cu formularea pretențiilor, acesta trebuie să facă cunoscute pârâtului atât motivele de fapt și de drept, cât și dovezile pe care se întemeiază cererea, astfel cum prevede art. 14 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În ceea ce privește proba cu martori, legiuitorul a instituit prin art. 194 alin. (1) lit. e) tezele întâi și a cincea din Codul de procedură civilă obligația indicării numelui, prenumelui și adresei acestora, deoarece în concepția Codului de procedură civilă capetele de cerere trebuie să se sprijine pe probe individualizate, iar nu pe o determinare generică a acestora. Dacă probele nu sunt individualizate, capetele de cerere se vor sprijini doar pe afirmațiile reclamantului, ceea ce ar duce la întârzierea soluționării cauzei prin acordarea de termene succesive. Or, prin obligația ce incumbă reclamantului de a indica în cererea de chemare în judecată, atunci când se solicită proba cu martori, a numelui, prenumelui și domiciliului acestora, legiuitorul a dorit

instituirea unei discipline procesuale tocmai pentru a garanta respectarea principiului accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 27 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 25 martie 2015, paragrafele 12 și 13).

14. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 254 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă prin raportare la prevederile art. 21 din Legea fundamentală, Curtea reține că neindicarea numelui, prenumelui și adresei martorilor prin cererea de chemare în judecată atrage sancțiunea procedurală a decăderii, sancțiune a cărei configurare și reglementare ține de opțiunea legiuitorului, în temeiul art. 61 alin. (1) și art. 126 alin. (2) din Constituție. Această opțiune nu poate avea însă ca efect atingerea substanței dreptului, respectiv, în cazul de față, a accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil. Sancțiunea decăderii impusă de legiuitor urmărește un scop legitim, respectiv disciplinarea părților, asigurarea celerității judecării cauzei, ea este adecvată și necesară pentru atingerea acestui scop în sensul că posibilitatea indicării și individualizării respectivei probe a fost una efectivă — și nu iluzorie — în etapa anterioară începerii propriu-zise a judecării. În privința existenței unui just echilibru între interesele concurente, respectiv cel de bună administrare a justiției, în vederea asigurării unei ordini și discipline procesuale, pe de o parte, și exigențele accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, pe de altă parte, Curtea reține că între acestea nu există un dezechilibru, întrucât sancțiunea procesuală impusă nu este nici excesivă și nici nerezonabilă, din contră, ea asigură părților un cadru procesual stabil, ceea ce determină o previzibilitate sporită în privința desfășurării ulterioare a procesului. Astfel, pârâtul nu va putea fi surprins de folosirea altor dovezi direct în faza de judecată, ceea ce echivalează cu existența unui climat de ordine și de predictibilitate necesar pentru exercitarea în condiții optime a oricărui drept fundamental. Așadar, sancțiunea procesuală a decăderii este una proporțională cu scopul legitim urmărit și nu este de natură a afecta substanța dreptului de acces la justiție și nici a celui la un proces echitabil. De altfel, Curtea reține că nu se pot absolutiza nici exigențele dreptului de acces la justiție, acesta trebuind, pe de o parte, să cunoască o reglementare statală corespunzătoare, iar, pe de altă parte, să se integreze în concepția procesului civil astfel cum a fost configurat de noua reglementare procesuală civilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 18 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 23 martie 2015, paragraful 12).

15. Curtea reține că dreptul la un proces echitabil — respectiv dreptul la apărare ca și componentă a acestuia este garantat și de prevederile Codului de procedură civilă, care conferă judecătorului anumite prerogative în temeiul cărora poate administra toate probele necesare soluționării cauzei, iar părții dreptul de a se apăra, chiar și atunci când a fost decăzută din dreptul de a administra o probă. Astfel, potrivit prevederilor art. 254 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța va dispune ca părțile să completeze probele, dacă probele propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului. De asemenea, judecătorul poate, din oficiu, să pună în discuția părților necesitatea administrării altor probe, pe care le poate ordona chiar dacă părțile se împotrivesc. Totodată, potrivit prevederilor art. 263 din Codul de procedură civilă, partea decăzută din dreptul de a administra o probă va putea totuși să se apere, discutând în fapt și în drept temeinicia susținerilor și a dovezilor părții potrivnice (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 18 din 21 ianuarie 2015, precitată, paragraful 13).

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lenuța Lăcătuș în Dosarul nr. 14.123/302/2013 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 254 alin. (1) teza întâi prin raportare la dispozițiile art. 194 lit. e) tezele întâi și a cincea din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 412

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (3), (4) și (6) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă, în privința „termenelor de regularizare”, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 10.674/303/2014 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că, în jurisprudența sa, Curtea s-a mai pronunțat asupra textelor de lege criticate invocând, în acest sens, deciziile nr. 479 din 21 noiembrie 2013, nr. 66 din 11 februarie 2014, nr. 97 din 27 februarie 2014, nr. 708 din 27 noiembrie 2014 și nr. 762 din 18 decembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 7.715 din 21 octombrie 2014, a cărei eroare materială a fost îndreptată prin Încheierea din 16 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.674/303/2014, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 din Codul de procedură civilă, în privința „termenelor de regularizare”**. Excepția a fost invocată și susținută oral în fața instanței de judecată de reclamantul Ilie Gheorghe Vasile Cornel într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții. Cererea de chemare în judecată a fost supusă verificării completului căruia i-a fost repartizată aleatoriu cauza, care a constatat îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 194—197 din Codul de procedură civilă, astfel încât aceasta nu a fost supusă procedurii de regularizare reglementate de art. 200 din Codul de procedură civilă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată că „pe parcursul regularizării prevăzute de Legea nr. 134/2010, reglementată de art. 197 și următoarele, inclusiv art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă, sunt probleme de constituționalitate”. Prin adoptarea legii s-a urmărit decongestionarea instanțelor de judecată și împiedicarea accesului liber la justiție.

6. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două

Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorul acesteia și reținut de instanța de judecată prin încheierea de îndreptare a erorii materiale a sentinței pronunțate în cauză, îl constituie prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă în privința „termenelor de regularizare”. Curtea observă că termenele la care se face referire erau reglementate, la data sesizării Curții Constituționale, de art. 200 alin. (2), (3) și (5) din Codul de procedură civilă, cu modificările aduse prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 16 octombrie 2014. Codul de procedură civilă a fost republicat după data sesizării Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, textele de lege criticate fiind renumerotate. În prezent acestea se regăsesc la art. 200 alin. (3), (4) și (6), asupra cărora Curtea se va pronunța prin prezenta decizie, având următorul conținut:

Art. 200 — *Verificarea cererii și regularizarea acesteia:*
 „(3) Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).

(4) Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (3), prin

încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii. [...]

(6) *Cererea de reexaminare se face în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii.”*

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține că prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, aceasta a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă conținutului oricărei excepții de neconstituționalitate, care cuprinde, cumulativ, 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrariedade existente între cele două texte, respectiv motivarea neconstituționalității textului criticat. Aplicând cele reținute la excepția ridicată în prezenta cauză, Curtea observă că autorul invocă, în motivarea excepției, existența unor „probleme de constituționalitate”, fără a arăta în ce anume constau acestea. Or, în cazul în care excepția de neconstituționalitate nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din invocarea textului constituțional nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, Curtea va respinge excepția ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

13. În plus, Curtea observă că, în Dosarul Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă nr. 10.674/303/2014, cererea de chemare în judecată a fost supusă verificării completului căruia i-a fost repartizată aleatoriu cauza, potrivit art. 200 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În urma verificării cererii s-a constatat îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 194—197 din Codul de procedură civilă, astfel încât aceasta a fost comunicată părâtului și intervenientului forțat, pentru ca aceștia să formuleze întâmpinare. Cererea de chemare în judecată nu a fost supusă, așadar, procedurii de regularizare reglementate de art. 200 din Codul de procedură civilă. Din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (3), (4) și (6) din Codul de procedură civilă apare ca fiind inadmisibilă, deoarece textele de lege criticate nu au avut incidență/nu au legătură cu soluționarea cauzei, condiție de admisibilitate cuprinsă în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (3), (4) și (6) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel, în Dosarul nr. 10.674/303/2014 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 519

din 7 iulie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4), art. 264, art. 304—307, art. 413 alin. (1), art. 478 alin. (2), art. 479 alin. (2), art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4), art. 264, art. 304—307, art. 413 alin. (1), art. 478 alin. (2), art. 479 alin. (2) și art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 405/99/2014 al Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 191D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 264, art. 304—307, art. 413 alin. (1), art. 478 alin. (2), art. 479 alin. (2), art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 405/99/2014, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4), art. 264, art. 304—307, art. 413 alin. (1), art. 478 alin. (2), art. 479 alin. (2), art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Emil Balaure într-o cauză având ca obiect contestarea unei decizii de concediere.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că art. 47 alin. (4) din Codul de procedură civilă este neconstituțional, deoarece împiedică recuzarea întregii instanțe și, astfel, se încalcă „în mod fățiș” dreptul constituțional la un proces echitabil. De asemenea, art. 29 alin. (4) din Legea

nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece prevede că invocarea excepției de neconstituționalitate se face prin intermediul instanțelor judecătorești, și nu direct de către părți în fața Curții Constituționale.

6. Se mai susține că art. 264 și art. 479 alin. (2) sunt neconstituționale deoarece nu stabilesc, pe de o parte, obligativitatea instanței de a lua în considerare probele când acestea au fost administrate legal, iar, pe de altă parte, prevăd că în apel nu se pot produce probe noi decât în cazul în care instanța de apel consideră că sunt necesare, fără să se țină cont de faptul că este posibil ca unii judecători incorecți ar fi putut împiedica administrarea unor probe esențiale. Se apreciază că art. 304—307 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale deoarece, prin redactare defectuoasă, instituie posibilitatea, iar nu obligativitatea judecătorului de a suspenda cursul judecății, în cazul defăimării unui înscris ca fals, respectiv când dezlegarea pricinii atârnă, în totul sau în parte, de existența ori neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți. De asemenea, art. 413 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțional, întrucât suspendarea procesului este facultativă când dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de inexistența unui drept ce face obiectul unei judecăți. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că art. 478 alin. (2) din Codul de procedură civilă este neconstituțional, deoarece nu stabilește obligativitatea instanței de a încuviința probele a căror necesitate rezultă din dezbateri. De asemenea, mai susține că art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă este neconstituțional, deoarece nu stabilește obligativitatea instanței de a trimite cauza spre rejudecare la o altă instanță de judecată egală în grad.

7. **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 47 alin. (4), art. 264, art. 304—307, art. 413 alin. (1), art. 478 alin. (2), art. 479 alin. (2), art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Prevederile legale criticate au următoarea formulare:

— Art. 47 alin. (4) din Codul de procedură civilă: „Nerespectarea condițiilor prezentului articol atrage inadmisibilitatea cererii de recuzare. În acest caz, inadmisibilitatea se constată chiar de completul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare, cu participarea judecătorului recuzat.”;

— Art. 264 din Codul de procedură civilă: „(1) Instanța va examina probele administrate, pe fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor.

(2) În vederea stabilirii existenței sau inexistenței faptelor pentru a căror dovedire probele au fost încuviințate, judecătorul le apreciază în mod liber, potrivit convingerii sale, în afară de cazul când legea stabilește puterea lor doveditoare.”;

— Art. 304 din Codul de procedură civilă: „(1) Dacă cel mai târziu la primul termen după prezentarea unui înscris folosit în proces una dintre părți declară că acesta este fals prin falsificarea scrierii sau semnăturii, ea este obligată să arate motivele pe care se sprijină.

(2) Dacă partea care folosește înscrisul nu este prezentă, instanța va ordona ca aceasta să se prezinte personal pentru a lua cunoștință de denunțarea înscrisului ca fals, să depună originalul și să dea explicațiile necesare.

(3) Judecătorul poate ordona prezentarea părților chiar și înainte de primul termen de judecată, dacă partea declară, prin întâmpinare, că scrierea sau semnătura sa este falsificată.

(4) În cazuri temeinic justificate, părțile pot fi reprezentate prin mandatar cu procură specială.”;

— Art. 305 din Codul de procedură civilă: „(1) Judecătorul va constata de îndată, prin proces-verbal, starea materială a înscrisului denunțat ca fals, dacă există pe el ștersături, adăugiri sau corecturi, apoi îl va semna, spre neschimbare, și îl va încredința greșii, după ce va fi contrasemnat de greșier și de părți.

(2) Dacă părțile nu vor sau nu pot să semneze, se va face mențiune despre toate acestea în procesul-verbal.”;

— Art. 306 din Codul de procedură civilă: „(1) La același termen în care înscrisul a fost denunțat ca fals sau, în cazul prevăzut la art. 304 alin. (2), la termenul următor, judecătorul întreabă partea care a produs înscrisul, dacă înțelege să se folosească de el.

(2) Dacă partea care a folosit înscrisul lipsește, refuză să răspundă sau declară că nu se mai servește de înscris, acesta va fi înlăturat, în tot sau în parte, după caz.

(3) Dacă partea care a denunțat înscrisul ca fals lipsește, refuză să răspundă sau își retrage declarația de denunțare, înscrisul va fi considerat ca recunoscut.”;

— Art. 307 din Codul de procedură civilă: „Dacă partea care a prezentat înscrisul stăruie să se folosească de acesta, deși denunțarea ca fals a acestuia nu a fost retrasă, instanța, dacă este indicat autorul falsului sau complicele acestuia, poate suspenda judecata procesului, înaintând de îndată înscrisul denunțat ca fals parchetului competent, pentru cercetarea falsului, împreună cu procesul-verbal ce se va încheia în acest scop.”;

— Art. 413 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „(1) Instanța poate suspenda judecata:

1. când dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;

2. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea, dacă legea nu prevede altfel;

3. în alte cazuri prevăzute de lege.”;

— Art. 478 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „(2) Părțile nu se vor putea folosi înaintea instanței de apel de alte motive, mijloace de apărare și dovezi decât cele invocate la prima instanță sau arătate în motivarea apelului ori în întâmpinare. Instanța de apel poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri.”;

— Art. 479 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „(2) Instanța de apel va putea dispune refacerea sau completarea probelor administrate la prima instanță, în cazul în care consideră că sunt necesare pentru soluționarea cauzei, precum și administrarea probelor noi propuse în condițiile art. 478 alin. (2).”;

— Art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „(3) În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul. Cu toate acestea, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va trimite cauza spre rejudecare primei instanțe sau altei instanțe egale în grad cu aceasta din aceeași circumscripție, în cazul în care părțile au solicitat în mod expres luarea acestei măsuri prin cererea de apel ori prin întâmpinare; trimiterea spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului. Dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, precum și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.”;

— Art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992: „(4) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare. Odată cu încheierea de sesizare, instanța de judecată va trimite Curții Constituționale și numele părților din proces cuprinzând datele necesare pentru îndeplinirea procedurii de citare a acestora.”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea este invocat art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitatea a dispozițiilor art. 264, art. 304—307, art. 413 alin. (1), art. 478 alin. (2), art. 479 alin. (2), art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că autorul excepției este nemulțumit de conținutul textelor de lege criticate, scopul criticii sale fiind ca, pe calea controlului de constituționalitate, să le reformuleze în sensul înlocuirii sintagmei „poate” cu sintagma „trebuie”. De asemenea, critica autorului vizează și modul în care textele criticate au fost interpretate și aplicate de către instanțele de judecată în litigiul dedus judecătii.

14. Or, examinarea excepției de neconstituționalitate cu un atare obiect, constând într-o modificare a soluției legislative, precum și a modului în care au fost interpretate și aplicate prevederile legale de către instanțele judecătorești, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederile legale supuse controlului. Într-o atare situație, excepția de

neconstituționalitate a acestor prevederi urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

15. Referitor la celelalte dispoziții legale criticate, Curtea constată că s-a mai pronunțat, cu privire la soluția legislativă a art. 47 alin. (4) cuprinsă în dispozițiile echivalente din Codul de procedură civilă din 1865, precum și asupra dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, prin raportare la criticile similare formulate de același autor al excepției de neconstituționalitate, în alte dosare. În acest sens, prin Decizia nr. 72 din 2 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 6 aprilie 2012, Curtea a respins criticile de neconstituționalitate.

16. Astfel, Curtea a reținut că prevederile art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă din 1865 [a căror soluție legislativă a fost preluată și în prevederile art. 47 alin. (4) din Codul de procedură civilă] instituiau anumite condiții în care se putea face recuzarea judecătorilor unei instanțe ori ai unei secții a acesteia ori în care se putea formula o nouă cerere de recuzare împotriva aceluiași judecător. Prin urmare, textele de lege criticate reprezentau norme de procedură prin intermediul cărora legiuitorul instituia cadrul legal pentru exercitarea dreptului procedural de recuzare, în deplin acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

17. Pe de altă parte, textele de lege criticate realizau o veritabilă protecție a justițiabilului împotriva încercărilor nejustificate de tergiversare a soluționării cauzei, restrângând posibilitățile părților de a solicita suspendarea judecării cauzei doar la acele situații care se justifică rațional.

18. De altfel, liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană se poate adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime, iar nu faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări.

19. În consecință, Curtea a constatat că susținerile autorului excepției referitoare la îngrădirea dreptului constituțional la un

proces echitabil, prin imposibilitatea recuzării membrilor întregii instanțe, sunt neîntemeiate.

20. În ceea ce privește susținerea autorului excepției de neconstituționalitate potrivit căreia prevederile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 ar contraveni dreptului constituțional la un proces echitabil, deoarece prevăd că invocarea excepției de neconstituționalitate se face prin intermediul instanțelor judecătorești și nu direct, de către părți, în fața Curții Constituționale, prin decizia menționată Curtea a constatat că aceasta nu poate fi reținută. De asemenea a reținut că, în logica argumentelor autorului excepției, s-ar ajunge la convertirea controlului de constituționalitate realizat pe calea excepției de neconstituționalitate într-o veritabilă *actio popularis*, instrument al controlului de constituționalitate nereglementat de Constituție. Astfel, Curtea a observat că prevederile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 sunt norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională.

21. Prin urmare, instanța de judecată se pronunță doar asupra admisibilității excepțiilor de neconstituționalitate, cu obligația de a respinge ca inadmisibile pe acelea care nu îndeplinesc condițiile legii, având rolul unui filtru al excepției de neconstituționalitate invocate de părți. Instituind imposibilitatea sesizării Curții Constituționale direct de către părți, legiuitorul a avut în vedere prevenirea eventualelor abuzuri și tergiversarea cauzelor deduse judecării, în deplin acord cu dispozițiile art. 57 din Constituție, potrivit cărora drepturile și libertățile constituționale trebuie exercitate cu bună-credință, fără a încălca drepturile și libertățile celorlalți, în acest sens fiind și Decizia nr. 741 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 4 iunie 2009.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate anterior de Curte își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 264, art. 304—307, art. 413 alin. (1), art. 478 alin. (2), art. 479 alin. (2) și art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 405/99/2014 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4) din Codul de procedură civilă și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de aceeași parte în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții și amenajări la terenuri din cadrul unor imobile aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Argeș, Mureș, Vrancea, Călărași, Tulcea și Dolj, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora, și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, și potrivit art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții și amenajări la terenuri aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, amplasate în incinta imobilelor având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor imobile din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării efectuate în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea datelor de identificare ale imobilelor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a modificării adreselor la care sunt situate acestea după intabulare în cartea funciară.

Art. 4. — După scoaterea din funcțiune și casarea construcțiilor și amenajărilor la terenuri, Ministerul Apărării Naționale va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1, 2*) și 3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea
Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 15 iulie 2015.
Nr. 555.

*) Anexa nr. 2 nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

DATELE DE IDENTIFICARE
ale construcțiilor și amenajărilor la terenuri din domeniul public în administrarea Ministerului Apărării Naționale,
care trec din domeniul public în domeniul privat al statului în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora

Nr. crt.	Adresa imobilului, nr. carte funciארă, nr. cadastral	Persoana juridică — administrator al imobilului Codul unic de înregistrare	Denumirea bunului din domeniul public al statului, codul de clasificare, nr. M.F.P., construcții cu destinație specială și amenajări la teren aferente imobilului propuse pentru trecere în domeniul privat al statului și valoarea contabilă totală a acestora propusă pentru diminuare din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
0	1	2	3
1.	Comuna Lerești, județul Argeș C.F. nr. 80242 Lerești, nr. cadastral 80242	Ministerul Apărării Naționale 4183229	<p>Imobil 1671 cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103721 — parțial</p> <p>Construcții: Pavilionul P: — suprafața construită = 106,50 mp; — valoarea contabilă = 18.278,90 lei. Total valoarea contabilă Imobil 1671 — parțial = 18.278,90 lei</p>
2.	Comuna Ungheni, județul Mureș C.F. nr. 51445 Ungheni, nr. cadastral 51445	Ministerul Apărării Naționale 4183229	<p>Imobil 2365 cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 104120 — parțial</p> <p>Construcții: Pavilionul A: — suprafața construită = 86,21 mp; — valoarea contabilă = 10,40 lei. Rețea energie electrică aeriană: — suprafața construită = 1.290,00 ml; — valoarea contabilă = 10.513,50 lei. Drumuri și alei interioare cu pământ: — suprafața construită = 300,00 mp; — valoarea contabilă = 3,00 lei. Drumuri și alei interioare cu macadam: — suprafața construită = 2.700,00 mp; — valoarea contabilă = 27,00 lei. Total valoarea contabilă Imobil 2365 — parțial = 10.550,90 lei</p>
3.	Municipiul Focșani, bd. București nr. 3, județul Vrancea C.F. nr. 57183 Focșani, nr. cadastral 57183	Ministerul Apărării Naționale 4183229	<p>Imobil 338 cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 106993 — parțial</p> <p>Construcții: Pavilionul O — construcția C 9: — suprafața construită = 82,00 mp; — valoarea contabilă = 8.089,50 lei. Pavilionul O1 — construcția C 21: — suprafața construită = 59,00 mp; — valoarea contabilă = 7.093,90 lei. Platformă macadam: — suprafața construită = 8.310,00 mp; — valoarea contabilă = 3.403,00 lei. Total valoarea contabilă Imobil 338 — parțial = 18.586,40 lei</p>

4.	<p>Municipiul Focșani, județul Vrancea C.F. nr. 57026 Focșani, nr. cadastral 7321 N</p>	<p>Ministerul Apărării Naționale 4183229</p>	<p>Imobil 2371 cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 106989 – parțial Rețea energie electrică aeriană pe stâlpi de lemn: — suprafața construită = 614,00 mp; — valoarea contabilă = 1.312,70 lei. Rețea energie electrică aeriană pe stâlpi de beton: — suprafața construită = 50,00 mp; — valoarea contabilă = 106,90 lei. Platformă macadam: — suprafața construită = 1.000,00 mp; — valoarea contabilă = 2.916,90 lei. Total valoare contabilă Imobil 2371 – parțial= 4.336,50 lei</p>
5.	<p>Comuna Borcea, județul Călărași C.F. nr. 21624 Borcea, nr. cadastral 21624; C.F. nr. 21673 Borcea, nr. cadastral 21673 Comuna Movila, județul Ialomița C.F. nr. 20275 Movila, nr. cadastral 20275</p>	<p>Ministerul Apărării Naționale 4183229</p>	<p>Imobil 727 cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103689 – parțial Drumuri și alei interioare betonate — suprafața construită = 19.871 ml; — valoarea contabilă = 28.982,45 lei. Drumuri și alei interioare cu macadam: — suprafața construită = 11.560 ml; — valoarea contabilă = 82.768 lei. Platforme betonate-asfaltate: — suprafața construită = 28.380 ml; — valoarea contabilă = 2.068,90 lei. Platforme pavate cu macadam: — suprafața construită = 1.100 ml; — valoarea contabilă = 3,96 lei. Împrejmuire sârmă ghimpată pe un rând de stâlpi: — suprafața construită = 3.950 ml; — valoarea contabilă = 6.144,89 lei. Rețea de alimentare cu apă: — suprafața construită = 4.700 ml; — valoarea contabilă = 4.111,56 lei. Rețea de canalizare: — suprafața construită = 300 ml; — valoarea contabilă = 4.716,75 lei. Rețea de energie electrică aeriană: — suprafața construită = 19.530 ml; — valoarea contabilă = 65,03 lei. Rețea de energie electrică aeriană: — suprafața construită = 14.225 ml; — valoarea contabilă = 224.473 lei. Pavilionul K 3: — suprafața construită = 32,75 mp; — valoarea contabilă = 6.160,5 lei. Pavilionul K 4: — suprafața construită = 32,75 mp; — valoarea contabilă = 8.556,2 lei.</p>

0	1	2	3
6.			<p>Pavilionul K 5: — suprafața construită = 32,75 mp; — valoarea contabilă = 8.556,2 lei.</p> <p>Pavilionul R 1: — suprafața construită = 120,18 mp; — valoarea contabilă = 36.841,11 lei.</p> <p>Pavilionul L 1: — suprafața construită = 7,35 mp; — valoarea contabilă = 2.110,30 lei.</p> <p>Pavilionul K 6: — suprafața construită = 32,75 mp; — valoarea contabilă = 8.556,20 lei.</p> <p>Pavilionul K 7: — suprafața construită = 32,75 mp; — valoarea contabilă = 8.556,20 lei.</p> <p>Pavilionul A 6: — suprafața construită = 100,00 mp; — valoarea contabilă = 17.501,30 lei.</p> <p>Pavilionul N 5: — suprafața construită = 284,54 mp; — valoarea contabilă = 43.582,20 lei.</p> <p>Pavilionul S 13: — suprafața construită = 47,47 mp; — valoarea contabilă = 602,00 lei.</p> <p>Șopron metalic 30,00 x 10,00 x 6,00: — suprafața construită = 300,00 mp; — valoarea contabilă = 9.337,02 lei.</p> <p>Baracă metalică 4,00 x 4,00 x 2,50: — suprafața construită = 16,00 mp; — valoarea contabilă = 234,47 lei.</p> <p>Pavilionul I 2: — suprafața construită = 75,29 mp; — valoarea contabilă = 13.184,30 lei.</p> <p>Pavilionul M 10: — suprafața construită = 78,13 mp; — valoarea contabilă = 14.141,10 lei.</p> <p>Pavilionul X 22: — suprafața construită = 58,10 mp; — valoarea contabilă = 8.248,58 lei.</p> <p>Pavilionul L 9: — suprafața construită = 4,90 mp; — valoarea contabilă = 4.328,14 lei.</p> <p>Șopron metalic 12,20 x 11,30 x 6,00: — suprafața construită = 137,86 mp; — valoarea contabilă = 12.265,94 lei.</p> <p>Pavilionul K 1: — suprafața construită = 51,83 mp; — valoarea contabilă = 7.056,50 lei.</p> <p>Total valoare contabilă Imobil 727 – parțial = 256.219,04 lei</p>

Imobil 2519 cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 107184 – parțial

Construcții:

- Pavilionul H — construcția C6:
 — suprafața construită = 162,00 mp;
 — valoarea contabilă = 110.841,76 lei.
- Pavilionul I — construcția C 5:
 — suprafața construită = 60,00 mp;
 — valoarea contabilă = 84.103,50 lei.
- Pavilionul J — construcția C1:
 — suprafața construită = 359,00 mp;
 — valoarea contabilă = 506.080,25 lei.
- Pavilionul K — construcția C1:
 — suprafața construită = 59,00 mp;
 — valoarea contabilă = 191.017,25 lei.
- Pavilionul L — construcția C2:
 — suprafața construită = 1.108,00 mp;
 — valoarea contabilă = 728.249,75 lei.
- Pavilionul M — construcția C3:
 — suprafața construită = 1.109,00 mp;
 — valoarea contabilă = 1.173.075,25 lei.
- Pavilionul N — construcția C4:
 — suprafața construită = 101,00 mp;
 — valoarea contabilă = 179.680,32 lei.
- Pavilionul P:
 — suprafața construită = 7,00 mp;
 — valoarea contabilă = 3.360,24 lei.
- Pavilionul P 1:
 — suprafața construită = 7,00 mp;
 — valoarea contabilă = 3.360,24 lei.
- Pavilionul P 2:
 — suprafața construită = 7,00 mp;
 — valoarea contabilă = 3.360,24 lei.
- Pavilionul P 3:
 — suprafața construită = 7,00 mp;
 — valoarea contabilă = 3.360,24 lei.
- Pavilionul R — construcția C9:
 — suprafața construită = 2.101,00 mp;
 — valoarea contabilă = 263.803,44 lei.
- Pavilionul R 1 — construcția C11:
 — suprafața construită = 2.120 mp;
 — valoarea contabilă = 263.803,44 lei.
- Pavilionul R 2 — construcția C21:
 — suprafața construită = 1.110,00 mp;
 — valoarea contabilă = 138.050,40 lei.
- Pavilionul S 2 — construcția C18:
 — suprafața construită = 270,00 mp;
 — valoarea contabilă = 84.687,84 lei.

Comuna Sarichioi,
 județul Tulcea
 C.F. 35487 Sarichioi,
 nr. cadastral 35487;
 C.F. 35490 Sarichioi,
 nr. cadastral 35490
 Comuna Jurilovca,
 județul Tulcea
 C.F. 32040 Jurilovca,
 nr. cadastral 32040

Ministerul Apărării
 Naționale
 4183229

0	1	2	3
			<p>Pavilionul T — construcția C28: — suprafața construită = 286,00 mp; — valoarea contabilă = 3.733,60 lei. Total valoare contabilă Imobil 2519 — parțial = 3.740.567,76 lei</p>
7.	<p>Municipiul Pitești, str. Negru Vodă nr. 55, județul Argeș C.F. 88796 Pitești, nr. cadastral 11983</p>	<p>Ministerul Apărării Naționale 4183229</p>	<p>Imobil 401 cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103767 — parțial Construcții: Pavilionul L: — suprafața construită = 566,60 mp; — valoarea contabilă = 71.800,00 lei. Împrejmuire sârmă pe un singur rând de stâlpi: — suprafața construită = 848,00 ml; — valoarea contabilă = 12.500,00 lei. Împrejmuire scândură: — suprafața construită = 100,00 ml; — valoarea contabilă = 9.200,00 lei. Total valoare contabilă Imobil 401 — parțial = 93.500,00 lei</p>
8.	<p>Municipiul Craiova, bd. Dacia nr. 56, județul Dolj C.F. nr. 202344 Craiova, nr. cadastral 202344</p>	<p>Ministerul Apărării Naționale 4183229</p>	<p>Imobil 848 cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103863 — parțial Construcții: Pavilionul I: — suprafața construită = 1.127,30 mp; — valoarea contabilă = 45.283,20 lei. Total valoare contabilă Imobil 848 — parțial = 45.283,20 lei</p>
9.	<p>Comuna Sohatu, județul Călărași C.F. nr. 20780 Sohatu, nr. cadastral 20780</p>	<p>Ministerul Apărării Naționale 4183229</p>	<p>Imobil 2434 cod de clasificare 8.19.01, nr. M.F.P. = 103800 — parțial Construcții: Pavilionul G: — suprafața construită = 130,24 mp; — valoarea contabilă = 1.526,90 lei. Pavilionul S 1: — suprafața construită = 440,00 mp; — valoarea contabilă = 13,00 lei. Pavilionul S: — suprafața construită = 480,00 mp; — valoarea contabilă = 12,50 lei. Pavilionul Mi: — suprafața construită = 36,00 mp; — valoarea contabilă = 77.472,50 lei. Pavilionul L: — suprafața construită = 9,00 mp; — valoarea contabilă = 2.373,60 lei. Pavilionul L 1: — suprafața construită = 18,00 mp; — valoarea contabilă = 3.350,90 lei.</p>

Pavilionul L 2:

- suprafața construită = 18,00 mp;
- valoarea contabilă = 3.350,90 lei.

Pavilionul F:

- suprafața construită = 82,00 mp;
- valoarea contabilă = 4.667,00 lei.

Pavilionul O:

- suprafața construită = 132,00 mp;
- valoarea contabilă = 22.545,60 lei.

Pavilionul R:

- suprafața construită = 144,00 mp;
- valoarea contabilă = 136,10 lei.

Pavilionul Ț:

- suprafața construită = 130,00 mp;
- valoarea contabilă = 14.925,10 lei.

Pavilionul K:

- suprafața construită = 34,00 mp;
- valoarea contabilă = 2.878,60 lei.

Rețea alimentare cu apă:

- suprafața construită = 200,00 mp;
- valoarea contabilă = 175,00 lei.

Rețea canalizare:

- suprafața construită = 230,00 mp;
- valoarea contabilă = 5.386,50 lei.

Rețea electrică subterană:

- suprafața construită = 890,00 mp;
- valoarea contabilă = 367,83 lei.

Drumuri și alei cu macadam:

- suprafața construită = 6.800,00 mp;
- valoarea contabilă = 4.958,70 lei.

Drumuri și alei cu pământ:

- suprafața construită = 5.600,00 mp;
- valoarea contabilă = 2.754,08 lei.

Împrejmuire plăci azbociment:

- suprafața construită = 1.080,00 mp;
- valoarea contabilă = 3.740,18 lei.

Total valoare contabilă**Imobil 2434 – parțial= 150.634.997 lei**

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile constituite din construcții și terenuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, la care se actualizează adresele unde sunt situate acestea, prin adăugarea cărților funciare aferente după intabulare

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea bunului	Adresa actualizată a bunului imobil, conform cărții funciare
1.	103721	8.19.01	Imobil 1671	Comuna Lerești, județul Argeș C.F. nr. 80242 Lerești, nr. cadastral 80242
2.	104120	8.19.01	Imobil 2365	Comuna Ungheni, județul Mureș C.F. nr. 51445 Ungheni, nr. cadastral 51445
3.	106993	8.19.01	Imobil 338	Municipiul Focșani, bd. București nr. 3, județul Vrancea C.F. nr. 57183 Focșani, nr. cadastral 57183
4.	106989	8.19.01	Imobil 2371	Municipiul Focșani, județul Vrancea C.F. nr. 57026 Focșani, nr. cadastral 7321 N
5.	103689	8.19.01	Imobil 727	Comuna Borcea, județul Călărași C.F. nr. 21624 Borcea, nr. cadastral 21624; C.F. nr. 21673 Borcea, nr. cadastral 21673 Comuna Movila, județul Ialomița C.F. nr. 20275 Movila, nr. cadastral 20275
6.	107184	8.19.01	Imobil 2519	Comuna Sarichioi, județul Tulcea C.F. 35487 Sarichioi, nr. cadastral 35487; C.F. 35490 Sarichioi, nr. cadastral 35490 Comuna Jurilovca, județul Tulcea C.F. 32040 Jurilovca, nr. cadastral 32040
7.	103767	8.19.01	Imobil 401	Municipiul Pitești, str. Negru Vodă nr. 55, județul Argeș C.F. 88796 Pitești, nr. cadastral 11983
8.	103863	8.19.01	Imobil 848	Municipiul Craiova, bd. Dacia nr. 56, județul Dolj C.F. nr. 202344 Craiova, nr. cadastral 202344
9.	103800	8.19.01	Imobil 2434	Comuna Sohatu, județul Călărași C.F. nr. 20780 Sohatu, nr. cadastral 20780

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 833036